



**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,  
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In  
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quàm extra corpus Juris Canonici vagantur ...

**Fargna, Francesco de**

**Romæ, MDCCXVIII**

Casus XII. Argumentum. Ex duobus inhabilibus ad obtinendam  
Cappellaniam Sacerdotalem ex defectu ætatis, & æquè supplicantibus in  
Dataria pro dispensatione, quorum unus sit remotior, & alius ...

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72203)

## ARGUMENTUM.

Ex duobus inhabilibus ad obtinendam Cappellaniam Sacerdotalem ex defectu ætatis, & æquè supplicanti- bus in Dataria pro dispensatione, quorum unus sit remotior, & alius propinquior ætati requisitæ, Papa quem gratificare debeat, seu cui concedere debeat dispensationem?

## SUMMARIUM.

- 1 *Consanguineus solet dispensari super defectu ætatis ad Beneficia.*
- 2 *Proximior non est dispensandus in præjudicium remotioris jam præsentati, & habentis requisita.*
- 3 *Proximior ætati requisita ad Sacerdotium, licet remotior Fundatori, est gratificandus, & præferendus à Papa in consecutione dispensationis ætatis ad effectum obtinendi Cappellaniam Sacerdotalem remotiori eidem ætati, licet proximiori Fundatori. Et quare? Vide ibi.*
- 4 *Dispensatione non indigens præfertur indigenti.*
- 5 *Refertur resolutio Sacrae Congregationis Concilii in Collen. Cappellaniæ 12. Decembris 1716.*

## CASUS XII.

**D**uo concurrunt æqualiter præsentati ad vacantem Cappellaniam Sacerdotalem de Jurepatronatus erectam à Fundatore favore ejus propinquiorum, unus remotior ætati requisitæ ad Sacerdotium, sed propinquior Fundatori, alius propinquior ætati, sed remotior Fundatori, & uterque supplicaverunt Summo Pontifici pro dispensatione ætatis ad effectum assequendi præfatam Cappellaniam Sacerdotalem. Quaritur quis eorum sit gratificandus à Papa, & præferendus in consecutione hujusmodi dispensationis?

- 1 Videtur, quod sit gratificandus, & præferendus, eique à Papa concedenda dispensatio, qui est propinquior Fundatori, licet remotior ætati requisitæ ad Sacerdotium; ipse enim videtur magis prædilectus à Fundatore, adeoque ei potius, quàm remotiori concedenda venit dispensatio. *Corrad. in prax. benefic. lib. 4.*

*cap. 6. num. 10. Vivian. de jurepatr. lib. 6. cap. 6. num. 9.*

- 2 Non obstat, quod Proximior non sit dispensandus in præjudicium Remotioris jam præsentati; Quoniam hoc procedit, quando Remotior haberet requisita, secus, quando etiam ipse est incapax propter eundem defectum ætatis consequendi dictam Cappellaniam, juxta *Monacell. formul. for. Eccles. VII. tit. 2. n. 11. par. 3.*

- 3 Contrarium tamen est veritas; Agitur enim de Cappellania juxta dispositionem Fundatoris Sacerdotali actu. Cum igitur remotior Fundatori sit magis propinquus, & proximus ætati, qua promoveri possit ad Sacerdotium requisitum pro assecutione Cappellaniæ; quàm sit Proximior eidem Fundatori, facilius est cum illo, quam cum isto dispensandum; Sicuti namque dispensatione non indigens præfertur indigenti *Barbos. ad concil. sess. 24. de reform. cap. 18. num. 133. Ventrigli. in prax. par. 2. annot. 1. §. 3. num. 62. Rota decis. 767. num. 2. par. 1. coram Seraphin.*, ita dispensatione super majori defectu ætatis non indigens præferendus est indigenti. Ratio est, quia sic citius adimpleretur voluntas Fundatoris, quam si dispensatio concederetur Remotiori ætati requisitæ ad diem Sacerdotium *Corrad. in prax. dispensat. lib. 4. cap. 1. n. 22.*

- 5 Et ita resolutum fuit à Sacra Congregatione Concilii, me Studente apud R. P. D. Ansideum in una *Collen. Cappellaniæ 12. Decembris 1716.*, ubi expositum fuit, quod fundata à quodam Raphaelo Renerio Cappellania Sacerdotali sub titulo Nativitatis Beatæ Virginis Mariæ in Cathedrali Ecclesia cum jurepatronatus, tam activo, quàm passivo favore suæ agnationis, ita tamen, ut vocati ad Juspatronatus activum, & qui ipsis propinquo- res essent, semper etiam in præsentationibus essent præferendi, hujusmodi Cappellania de anno 1715. per Resignationem ultimi Possessoris cum vacasset, ad eam omnes Patroni unanimiter Joannem Renerium præsentarunt, & major eorundem Patronorum Pars secundo loco etiam præsentavit Jacobum Renerium remotiorem dicto Joanne, qui est de linea, ad quam Juspatronatus activum est delatum; Cum Joannes de tempore præsentationis esset annorum quindecim, Jacobus verò

vix

vix vigesimum excessisset, uterque supplicavit pro dispensatione ætatis ad effectum assequendi præfatam Sacerdotalem Cappellaniam; Et disputato dubio -- An, & cui sit concedenda dispensatio in casu &c. Sacra Congregatio respondit -- Affirma-

tivè favore Jacobi -- Quæ resolutio confirmata fuit ab eadem Sac. Congregatione 24. Aprilis 1717. ubi proposito dubio -- An sit standum, vel recedendum à decis. -- responsum fuit -- In decis. --

## CANON XII.

### ALEXANDER III. Exonien. Episcopo.

**Q**uia Clerici quidam Advocatias Ecclesiarum comparant, vel quocumque modo possunt, acquirunt, ut postmodum eorum filii, vel nepotes ad easdem Ecclesias præsententur; Præcipimus, ut id arctius inhibere procures: Eosdem Advocationibus taliter acquisitis, appellatione postposita, spoliando.

## CANON XIII.

*Idem.*

**D**E Jure verò Patronatus &c. Mandamus, quatenus si A. illud comparuit (cùm inconveniens sit vendi Juspatronatus, quod est spirituali annexum) contractum illum irritum esse decernas.

## COMMENTARIUM.

**E**X his duobus Canonibus, quorum primus in Decretalibus legitur in ordine il 6., & secundus in ordine il 16. sequentes deducuntur conclusiones.

Prima: JUSPATRONATUS PER SE IPSUM EMI, VEL VENDI NON POTEST ABSQUE LABE SIMONIE.

Secunda: EMENS JUSPATRONATUS PER SE IPSUM PRINCIPALITER CUM INTENTIONE DEPRAVATA PRÆSENTANDI FILIUM, VEL NEPOTEM, IPSE JURE PRIVATUR IUREPATRONATUS -- Ita Innocentius, Abbas, Anania, Berous, Butrius, Gonzalez. hic gloss. in cap. querelam de Simon. verb. emi non potuit, & sancitum fuit à Sacro Concilio Tridentino cap. 9. sess. 25. de reformat., ut dicam infra Par. V. Lambertin. de Jurepatr. lib. 1. par. 2. quest. 5. art. 1., Rocc. de Curt. eodem tract. in verb. is, vel ipse num. 54., Rodoan. de Simon. par. 4. cap. 8. num. 17., Palma alleg. 159. num. 66., Lotter. de Benefic. lib. 2. quest. 9. num. 60. & seqq., & lib. 3. quest. 29. num. 80., Barbof. de offic. & potest. Episc. par. 3. alleg. 71. nu. 35., Oliua de for. Eccles. par. 1. quest. 7. num. 21., Mantie. de tacit. lib. 4. tit. 12. num. 2. 9. 12. 16. & seq., Card. de Luc. de Jurepat. disc. 56. num. 18., Rot. decis. 302. num. 4. par. 1. recent., & decis. 95. num. 3. par. 4. tom. 1. recent., Adden. ad decis. 46. num. 1. & seqq. par. 9. tom. 1. recent.

Simoniam juxta Panorm. in cap. Nemo de Simon., & Div. Thom. secunda secunda quest. 110. art. 19. est studiosa voluntas emendi, vel vendendi aliquid spirituale, vel spirituali annexum, opere subsecuto, vel juxta Lotter. de re Benefic. lib. 3. quest. 29. num. 35., est conventio super re spirituali, aut spiritualitati connexa pro temporali commodo, Lege Ec-

Pars II.

D d

cle-